

E 12 | 27-28 Ιανουαρίου 2018

ΤΕΤ Α ΤΕΤ ΜΕ ΤΗ ΒΙΒΙΑΝ

ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΙΑΝ ΜΠΕΝΕΚΟΥ
vbenskou@espressonews.gr

«Ημουν πάντοτε η αντάρτισσα της γειτονιάς»!

Η δασκάλα με τα χρυσά μαλλιά, που πήγε ΣΥΡΙΖΑ στα πιστεύω της, παντρεύτηκε τον έναν και μοναδικό έρωτά της, ακούει Αλεξίου και κλάει, και έχει τον τσαμπουνάκι να λέει «όχι» σε ό,τι την ενοχλεί πολιτικά.

Η βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ στην Α' Πειραιώς Γεωργία Γεννιά είναι μια «αντάρτισσα» του Κοινοβουλίου, αλλά με ευαίσθητες μικρού παιδιού. Αριστερή που πιστεύει στον Θεό, ανήκει στην ομάδα ιδεών του υπουργού Ξεσωτερικών Νίκου Κοτζιά!

Είναι κολλητή της περιφερειάρχου Αττικής Ρένας Δούρου, συμβουλεύεται μόνο τη μητέρα της, παραπονιέται που δεν της στέλνει λουλούδια ο σύζυγός της Σπύριτος, βλέπει όλες τις σειρές «CSI» στην τηλεόραση και παραδέχεται με συγκίνηση ότι ακόμη δεν έχει ξεπεράσει τον χαμό του αγαπημένου πατέρα της, που «έφυγε» από κοντά της νέος και μέσα σε λίγες μόνο ημέρες.

Ποιος... γέννησε τη Γεννιά;

Οι γονείς μου μικροπαντρεύτηκαν. Στα 17 η μητέρα μου και στα 19 ο μπαμπάς μου. Ο πατέρας μου, 15 χρονών παιδάκι, έφυγε για τα καράβια και έφθασε μέχρι τη Νιγηρία ως ναυτικός. Υπέγραψε μέρος του το χαρτί γιατί οι γονείς του ήταν μετανάστες στη Γερμανία. Εκείνος ζούσε εδώ με τη γηραιά του.

Ο παππούς μου ήταν Πειραιώτης, είχε έρθει από τη Σμύρνη το 1922. Πήγε φαντάρος στην Τριπολι και εκεί γνώρισε και παντρεύτηκε μια πολύ όμορφη Τριπολιτσιώτισσα, τη γιαγιά μου, και έτσι εγώ γεννήθηκα στην Τρίπολη. Οι γονείς μου έζησαν 40 χρόνια παντρεμένοι. Η μαμά μου δουλεύει ακόμη και σήμερα ως νοσηλεύτρια στο Παναρ-

καδικό Νοσοκομείο. Τον πατέρα μου, όμως, τον έχασα το 2011. Ήταν μόλις 58 χρονών. Μου κόστισε πολύ η απώλειά του.

Πώς το ξεπέρασες;

Δεν ξέρω εάν το έχω ξεπεράσει. Παραμένει η πρώτη μου σκέψη το πρωί και η τελευταία το βράδυ. Ήταν ο φίλος μου, ο κολλητός μου, ο άνθρωπος που συμβουλευόμουν. Μου σπούχισε πολύ. Τον χάσαμε σε λιγότερο από μήνα. Ήταν σοφ.

Εξι μήνες πριν είχα χάσει τη γιαγιά μου, τη μητέρα του, τη Γεωργία Γεννιά, και αυτό ίσως ήταν ένα σκαλοπάτι για να το δεχθώ καλύτερα. Αυτό που με κράτησε όρθια ήταν η παρουσία του γιου μου στη ζωή μας. Τότε ήταν τεσσάρων ετών.

Η γιαγιά τι ρόλο έπαιξε στα παιδικά σας χρόνια;

Πήρα το όνομά της αλλά, όπως έλεγε η ίδια, «καμιά από τις εγγόνες μου δεν μπορεί να με φτάσει...» Ήταν φοβερή κοκέτα, με ξανθό - σαντρέ μαλλί και σκούρο κραγιόν μονίμως.

Ήταν ξαδέλφη του Χαραλά με τα παπούτσια. Κάπνιζε τοιγάρα Εθνος σιέτο... Ήταν γηραιά. «Έφυγε» στα 82 της.

Εκείνη γυναίκα, αλλά εσύ τσαμπουνάκι. Κάνω λάθος;

Ημουν πάντοτε η αντάρτισσα της γειτονιάς. Δεν ήθελα τον έλεγχο ποτέ. Επαιξα ποδόσφαιρο και έκανα κατοστάρι στον στίβο. Δραστηριοποιήθηκα πολύ έντονα και στις καταλήψεις του '90. Κάναμε τη δική μας επανάσταση τότε. Μαζί με τον Τσίπρα. Στο σχολείο ήμουν σχεδόν πάντοτε η πρόεδρος της τάξης ή πρόεδρος στο δεκαπενταμέλες.

» Η βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ στην Α' Πειραιώς Γεωργία Γεννιά, που είναι ανιψιά μητροπολίτη, μιλάει για τον έναν και μοναδικό έρωτά της

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΣΗ
Μαρίμνη Βίβριαν
Μπενέκου

» Στα δύσκολα συμβουλευόμαι τη μητέρα μου! Ακόμη και όταν καταψήφισα το νομοσχέδιο για τα διεμφυλικά άτομα

Πήρες πτυχίο δασκάλας. Δούλεψες σε σχολεία;
Πήρα πτυχίο από το Παιδαγωγικό Δημοτικής Εκπαίδευσης και έπιασα αμέσως δουλειά. Ημουν συμφοιτήτρια με τη Ρένα Δούρου, που είμαστε φίλες πα. Διορίστηκα σε Μεγαλόπολη και Πειραιά. Εγώ έγινα βουλευτής από τους γονείς και τα παιδιά, φυσικά. Ήταν από κάτω στις ομιλίες οι μαθητές μου και φώναζαν. «Η Γεννάγια τη γεννά μας» ήταν το σύνθημά τους.

Πώς γνώρισες τον σύζυγό σου;

Ο άντρας μου είναι ο ένας και μοναδικός έρωτάς μου. Το όνομά του είναι Στράτος Βαφειάς, ήταν μετασκευπολίσιος. Τον γνώρισα το 1996 ως φοιτήτρια. Ήταν ο έρωτας που το μυαλό σου μένει εκεί κολλημένο μέρα νύχτα. Η μόνη μας διαφορά είναι ότι εκείνος έχει ύψος 1.97 και εγώ 1.60!

Τι ξεχωρίζεις σε εκείνον;

Το ότι είναι απόφοιτος και αθλητής. Ελεγε το όνομά μου και καταλάβαινα ότι με αγαπούσε. Με στήριξε πολύ στην εγκυμοσύνη μου, που ήταν ιδιαίτερα δύσκολη, καθώς έχω νεανικό διαβήτη, και τότε ήταν αρθρικός. Από τα 13 μου κάνω ινσουλίνη συνεχώς.

Σκηνές ζηλοτυπίας του κάνεις;

Αν είχαμε αυτή τη σχέση, δεν θα είμαστε μαζί τώρα. Ζήσαμε τρία χρόνια ο ένας εδώ και ο άλλος στην Τρίπολη. Θα είχαμε διαλυθεί. Μάθαμε ότι μόνο μέσα από την εμπιστοσύνη προχωράς. Πάντως του το έχω πει, εάν γίνει «κάτα», καλύτερα να μην το μάθω ποτέ. Δηλαδή τι, να έρθει και να μου πει «έκανα αυτό» ή «αυτό»; Το θεωρώ μεγάλη ανοησία.

Τι παράπονα έχεις από εκείνον;

Δεν μου φέρνει λουλούδια. Να, εδώ τώρα που

μιλάμε, έχω λουλούδια που μου φέρανε οι ανταρταγωγοί, αλλά όχι ο Στράτος.

Ο γιος σου τι άποψη έχει για την πολιτική σου δραστηριότητα;

Ο Σωκράτης-Στέφανος είναι 11 χρονών, μαθητής της ε' δημοτικού. Κριτικάρει τα πάντα. Κάποτε έβλεπε ένα συλλαλητήριο έξω από τη Βουλή και μου είπε: «Παιδάκι μου, σας βρίζει ο κόσμος. Το έχεις καταλάβει εκεί που έμπλεξες;» Πάντως του αρέσει ο Τσίπρας, τον θαυμάζει.

Με τα πολιτικά πώς ανακατεύτηκες και κυρίως με τον ΣΥΡΙΖΑ. Εσύ ήσουν φουλ ΠΑΣΟΚ!

ΣΟΚ!
Πράγματι, εγώ ήμουν πασιπίσσα όλα μου τα νεανικά και φοιτητικά χρόνια. Το 2000, όμως, τελειώνει το κομμάτι της νεολαίας και θα έπρεπε να πάω στο κόμμα, στο ΠΑΣΟΚ. Εγώ, όμως, δεν μπορούσα να υπηρετήσω με τίποτε τον Σημίτη, δεν μου άρεσε. Τότε αρχίζω να απέχω από όλα, γνωρίζω τον άντρα μου και προχωρώ τη ζωή μου, κάνοντας μόνη παρέα με πασόκους φίλους μου. Το 2010, όμως, κατεβαίνω υποψήφια περιφερειακή σύμβουλος στον Πειραιά με τον Αλέξη Μητρόπουλο. Ήταν συνεργασίας ΠΑΣΟΚ - ΣΥΡΙΖΑ.

Δεν είσαι, όμως, αριστερή με την κλασική σοριζαϊκή έννοια;

Η Αριστερά είναι τρόπος ζωής. Ή είσαι αριστερός και το κάνεις τρόπο ζωής καθημερινά ή όχι. Με ταμπέλες δεν γίνεσαι αριστερός.

Διαφωνείς συχνά, όμως, με κυβερνητικές επιλογές. Πρόσφατα αντέδρασες με επιστολή σου προς τον πρωθυπουργό για τις περικοπές των επιδομάτων στους τριτέκνους

και τους πολιτέκνους, ενώ καταψήφισες και την αλλαγή φύλου από τα 15 έτη.

Δεν είναι διαφώνια. Εμένα ο ρόλος μου είναι να ενισχύσω και να καλύτερεύσω την κυβερνητική πολιτική. Πολλές διορθώσεις προέρχονται από δικές μας παρεμβάσεις. Οι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι δημόσιοι υπάλληλοι για να παίρνουν μόνο τον μισθό τους.

Δεν σου έχουν πει ποτέ «μαζέψου, γιατί αναδράς»;

Δεν είμαι στην κόντρα για την κόντρα και δεν είμαι από αυτούς που παρελαύνουν στα κανάλια. Αν, λοιπόν, ήταν μόνο για κόντρα και προβολή θα φανόταν. Το κάνω γιατί έχω ανησυχίες και θέλω να πετύχει η κυβέρνηση. Καμία τέτοια παρέμβαση, όμως, δεν μου έχει γίνει. Εάν είχε γίνει, θα είχα αποχωρήσει ήδη.

Τώρα είσαι στην ομάδα του Νίκου Κοτζιά. Γιατί;

Γιατί εκτιμώ τον Νίκο απεριόριστα. Είναι ο καλύτερος υπουργός Εξωτερικών που έχει περάσει από την Ελλάδα. Είναι ο άνθρωπος-κλειδί για την εξωτερική πολιτική. Θα μπορούσε να κάθεται στο σπίτι του στην Αλόνησο και να γράφει βιβλία, αλλά είναι μέσα σε ένα αεροπλάνο και παλεύει για τη χώρα.

Κάνεις παρέα με συναδέλφους σου βουλευτές ή όχι;

Έχουμε μια παρέα σοριζαϊκή! Καραναστάσης, Βαρδάκης, Σαρασιώτης, Τελεγιούδου. Με τους άλλους δεν έχω κάτι κοινό. Με τον Βασίλη Οικονόμου της Ν.Δ. είχαμε κοινούς δρόμους για μία δεκαετία, αλλά τώρα έχει σκληρύνει πολύ τη στάση του και είναι άδικος προς τον ΣΥΡΙΖΑ. Όμως, σε αυτούς που συμπαθώ από απέναντι θα βάλω τη Σοφία Βούλτεψη, που έχει παντρευτεί Τριπολιτσιώτη και έχει τομπουκά, τον Κώστα Βλάσση και τον Γιώργο Αμυρά.

Ποιον συμβουλευόσαι στα δύσκολα;

Τη μαμά μου, την Κούλα. Όταν καταψήφισα το νομοσχέδιο για τα διεμφυλικά άτομα, μου είπε θα το πας έως εκεί που το θέλεις, αφού αυτό πιστεύεις. Μόνο τη μητέρα μου ακούω σε αυτά. Μας μεγάλωσε με μεγάλες σθερήσεις. Η ίδια φορούσε για χρόνια μια φοβέρτα, αλλά εμάς δεν μας στήριξε τίποτε.

ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ της μητέρας της

ΠΑΡΕΑ με τον πατέρα της

Η φίλιά μου με τον Μιχάλη Χατζηγιάννη

Πώς περνάς τις ελεύθερες ώρες σου;
Ακούω πάντα μουσική. Τώρα έχω κολήσει με τον ραδιοφωνικό σταθμό Δίεση, με χαλαρώνει. Αγαπημένη μου είναι η Χάρης Αλεξίου και το «Όλα σε θυμίζω», που ήταν και το τραγούδι του πατέρα μου. Το ακούω και κλάω. Μου αρέσουν ο Κώστας Χατζής και ο Βασίλης Παπακωνσταντίνου, αλλά και ο Μιχάλης Χατζηγιάννης. Με τον Μιχάλη και την αδελφή του, τη Μελίνα, είμαστε φί-

λοι. Λαρεύω το «Μοιάζουμε», το «Κολύβερο ψέμα» και τον «Βυθό». Στο σπίτι, επίσης, μαγειρεύω πολύ. Είμαι εξπέρ στο γουβέτσι, στο σουφλέ και στους παραδοσιακούς ντολμάδες, που τους βράζω σε ζουμί από κόκαλα. Η οικογένεια, όμως, είμαστε μακαρονάδες.

Είσαι ανήλικη μπροπολάτη. Πιστεύεις στη θρησκεία;
Ο μπροπολάτης Πατρών είναι θείος μου, εφίδελφος της μητέρας μου. Πι-

στεύω πολύ στον Θεό, όπως με έμαθαν από το σπίτι μου. Πάντοτε πίστευα ότι ο άνθρωπος στη δύσκολη στιγμή πρέπει να πιστέψει σε κάτι ανώτερο, μια δύναμη πάνω από μας για να μπορέσει να κρατηθεί. Εγώ το έχω βρει αυτό στη θρησκεία μας.

Τι βλέπεις στην τηλεόραση;
Όλα τα «CSI» που υπάρχουν. Το αστυνομικό, δηλαδή. Ξενυκτώ με «Criminal Minds» κλπ.

αφιέρωμα ●

ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΟΥ Χριστόδουλος: Ο «καμπανάρης» του έθνους

Του Πάνου Μπαλν

Τις μέρες αυτές που η ονομασία των Σκοπίων κυριάρχει με την επίσημη Εκκλησία να απέχει από τις κινητοποιήσεις, πολλοί είναι εκείνοι που εκτιμούν ότι με τον μακαριστό Χριστόδουλο στο τιμόνι όλα θα ήταν διαφορετικά. Όπως διαφορετικά θα ήταν και όλα όσα συνέβησαν τον τελευταίο καιρό με τα Θρησκευτικά, την ταυτότητα φύλου και κυρίως με όσα ζει η κοινωνία μας λόγω του μνημονίου. «Πού είσαι, ρε Χριστόδουλε», είναι μια φράση που ακούγεται όλο και περισσότερο αν και έχουν περάσει δέκα χρόνια από την κοιμήσή του (28 Ιανουαρίου του 2008) και την αναδείξη στο θρόνο της Αρχιεπισκοπής του κ. Ιερωνύμου. Πληθωρικός και ακούραστος για μια δεκαετία (1998-2008) κυριάρχησε στη ζωή του τόπου, συγκρούστηκε, αγωνίστηκε γι' αυτά που πίστευε και υπηρετούσε με στόχο να λειτουργήσει ως «ο μέγας καμπανάρης» προκειμένου να αφυπνίσει χαλαρές συνειδήσεις για τη σωτηρία του έθνους των Ελλήνων. Διέβλεψε τα δεινά που έρχονταν, κατακρούσε τους πολιτικούς για τον τρόπο που χρησιμοποιούσαν τον λαό, τα έβαλε με τους ανθρώπους του πνεύματος και με όλους εκείνους οι οποίοι είχαν ξεμείνει από αξίες και όνειρα.

Λατρεψε τα παιδιά και τα έφερε πιο κοντά στην Εκκλησία, χωρίς να επιδώσει να τα αλλάξει. Είναι χαρακτηριστική η δήλωση ενός μαθητή ο οποίος όταν ρωτήθηκε για τον Χριστόδουλο είχε πει: «Αυτόν τον παπούλη τον πάω». «Σας πάω κι εγώ», είχε απαντήσει για να γίνει η φράση αυτή το «μότο» που ένωσε Εκκλησία και νέους. Τους νέους, που συνήθιζε να τους λέει ανέκδοτα όχι για να γελάνε, αλλά γιατί τους ήθελε κοντά του με τον δικό του, ιδιότυπο τρόπο.

Η κυρία Εύφη Μπεύση, ήταν η πρώτη γυναίκα, προερχόμενη από την πολιτική, η οποία υπηρέτησε το νέο που έφερε στην ζωή του τόπου η προσωπικότητα του Χριστόδουλου από τη θέση της διευθύντριας του γραφείου του. Πάντα δίπλα του στα εύκολα και τα δύσκολα συνδιαμύρφωνε, μαζί βεβαίως και με άλλους κληρικούς και μη, το περιβάλλον του το οποίο είχε ταυτιστεί με τα έργα και τα λόγια του και έδινε και αυτό την δική του μάχη για το μεγάλο όνειρο που ήταν η Ελλάδα της Ορθοδοξίας και της Δικαιοσύνης. Όλα τα χρόνια της αρχιεπισκοπής του οι άνθρωποι που ήταν δίπλα του - πλην ορισμένων εξαιρέσεων - μοχθήσαν μαζί του ώστε να υλοποιηθεί το τεράστιο έργο που άφησε πίσω του.

Παύσο, ο ίδιος ο Χριστόδουλος ήταν αυτός που έδινε το βήμα στη μεγάλη πορεία προς την αναγέννηση της Εκκλησίας και πολλές φορές πολεμήθηκε γι' αυτό ακόμη και από το εσωτερικό της.

Πάντα όμως βρήκε τρόπο να φεύγει προς τα μπρός αφήνοντας πίσω του όλους εκείνους οι οποίοι ήθελαν την Σύνοδο να ακολουθεί τις εξελίξεις χωρίς να επιδιώκουν να παρέμβουν. Και τα κατέφερε. Δέκα χρόνια αφ' ότου εξελέγη αρχιεπίσκοπος άλλαξε τα δεδομένα αγνοώντας κραυγές και ψιθυρούς. Καθιερώθηκε ως εκκλησιαστικός ηγέτης και, κυρίως, ως ο άνθρωπος που ήθελε να ταραξει τα λιμνάζοντα νερά μας κοινωνίας η οποία είχε αφεθεί στην κατανάλωση και τον ωχαδερφισμό.

Σήμερα αυτή η ανεκτίμητη παρακαταθήκη του μακαριστού αποτελεί φάρο για τις επόμενες γενιές κληρικών και λαϊκών.

● **αφιέρωμα**

Η πορεία του

«Έξω από την πόρτα του Αγίου Πέτρου συνωστίζονταν διάφοροι, περιμένοντας την χρίση του. Εάν, δηλαδή, θα πήνε στον παράδεισο ή στην κόλαση. Μεταξύ αυτών, ένας οδηγός λεωφορείου, ένας οδηγός νταλίκας και ένας ιεροκήρυκας. Πέρασε πρώτος ο οδηγός του λεωφορείου και χωρίς πολλά-πολλά διάβηκε την πύλη του παραδείσου. Το ίδιο έγινε λίγο αργότερα με τον οδηγό νταλίκας. Βλέποντας αυτή την εξέλιξη, ο ιεροκήρυκας ανακουφίστηκε, θεωρώντας βέβαιο ότι και αυτός θα είχε την ίδια τύχη. Στάθηκε μπροστά στον Άγιο Πέτρο και του είπε ότι είναι ιεροκήρυκας.

- Α, ωραία, εσύ πας στην κόλαση.
- Μα, αγιέ μου, περάσατε στον παράδεισο δύο οδηγούς, που βρίζουν, που πίνουν, που...

- Αγαπτιέ μου, αυτοί όταν τρέκουν στον δρόμο όλοι προσεύχονται στον Θεό να σωθούν. Όταν μιλάς εσύ, οι περισσότεροι φεύγουν από την εκκλησία. Άρα οι οδηγοί αυξάνουν τους πιστούς, ενώ εσύ τους διώχνεις».

Αυτό ήταν το πλέον αντιπροσωπευτικό και αγαπημένο ανέκδοτο του Μακαριστού Αρχιεπισκόπου Χριστόδουλου, αλλά και το πλέον αποκαλυπτικό για το πώς ο ιεράρχης αντιλαμβανόταν την προσφορά προς την Ορθοδοξία, την οποία ουδέποτε περιόρισε στους κληρικούς.

Δείχνει, παράλληλα, τον τρόπο με τον οποίο ήθελε να απευθύνεται στους πιστούς - ήταν και ο ίδιος ιεροκήρυκας -, ώστε να έρθουν πιο κοντά στην Εκκλησία. Άλλωστε, το ιστορικό -πια- κάλεσμα του στους νέους να πηγαίνουν στους ναούς όπως είναι, ακόμη και με τα σκουλαρίκια, δείχνει με τον πιο εμφανικό τρόπο ότι δεν έδινε σημασία στους τύπους, αλλά στην ουσία, συνδυάζοντας το θεολογικό και το κοσμικό.

Τα δέκα χρόνια που έμεινε στο τιμόνι της Εκκλησίας της Ελλάδος κατάφερε με τον λόγο του και τις θέσεις τους να λατρευτεί από τους πολλούς, αλλά και να επικριθεί. Θαυμαστές και επικριτές του καθημερινά έδιναν τον δικό τους ακήρυκτο πόλεμο, που μεταφερόταν στα μέσα ενημέρωσης, τους ναούς, τη Βουλή και τα υπουργεία, προσδίδοντας στην όλη πορεία του την αίγλη του σταρ.

Σε αντίθεση με τους προκατόχους του, εκείνος «έλαμψε διά της παρουσίας του», παρεμβαίνοντας σε όλους τους τομείς της δημόσιας ζωής, χωρίς να διστάζει να τα βάλει με τους ισχυρούς της Ευρώπης, των ΗΠΑ και όλους τους παράγοντες στο εσωτερικό της χώρας, όπου και αν ανήκαν αυτοί.

Ανέμισε ως και το λάβαρο της Επανάστασης του 1821, που έφερε από την Ιερά Μονή Αγίας Λαύρας στο Σύνταγμα, στη «μάχη» για την αναγραφή του θρησκευματος στις ταυτότητες, απευθυνόμενος σε μία από τις μεγαλύτερες συγκεντρώσεις που έγιναν ποτέ στην Αθήνα.

Δέκα χρόνια από την κοίμησή του πολλοί είναι εκείνοι που εκτιμούν ότι τότε ο λόγος του ήταν και προφητικός και πατριωτικός. Η συμφωνεί κάποιος με αυτή τη διαπίστωση ή όχι, το βέβαιο είναι ότι ο μακαριστός Αρχιεπίσκοπος πέρασε στην ιστορία ως μια πληθωρική προσωπικότητα, που ήθελε να είναι μέσα στη ζωή και κοντά στον Έλληνα, με στόχο να διασώσει την Ορθοδοξία και το Έθνος, όπως αυτός αντιλαμβανόταν αυτές τις έννοιες, χωρίς να κάνει πίσω.

Επέλεξε τη ρήξη από τον συμβιβασμό, δημιουργώντας -άθελά του- ένα ιδιότυπο κίνημα και φέρνοντας την Εκκλησία στο επίκεντρο. Κάποια στιγμή, βεβαίως, συγχροσύτηκε και με το Φανάρι, αλλά και πολλούς αρχιερείς-μέλη της Ιεράς Συνόδου. Ωστόσο, ποτέ δεν ήρθε σε αντιπαράθεση με τον λαό, παρά μόνο ανατίχθηκε σε πολιτικές επι-

Το μεγάλο όνειρό του ήταν η Ελλάδα της Ορθοδοξίας και της Δικαιοσύνης

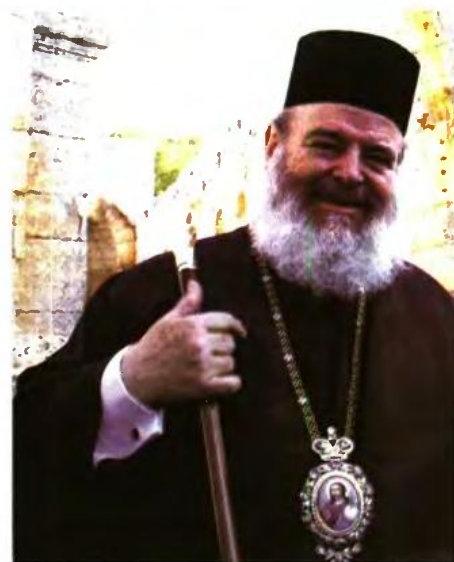
λογές ηγετών και θέσεις αυτών που θεωρούνταν «πνευματικοί ηγέτες». Χρησιμοποίησε, δε, πολύ σκληρές εκφράσεις, όπως «γραικούλοι» και «ψευτοκοιτουριάρηδες», προκαλώντας πανικό στα μέσα ενημέρωσης, τα οποία του αφιέρωσαν τον περισσότερο χρόνο από όσο σε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο, πολιτικό ή μη.

Κάποιες φορές ίσως υπερέβαλλε, αλλά αυτό δεν τον απασχολούσε. Η «απογείωσή» του μπροστά στα μικρόφωνα και ο φλογερός λόγος του, του επέτρεπαν τις υπερβολές, οι οποίες προκαλούσαν έντονες αντιπαράθεσεις.

Δεν γινόταν, όμως, αλλιώς. Ο Χριστόδουλος έζησε έντονα όλες τις φάσεις της πορείας του, ακολουθώντας τα «γραμμή» της καρδιάς του. Μια γραμμή που έχει αφήσει ανεξίτηλα σημάδια και στην πατρίδα και την Εκκλησία.

Η «Χρυσοπηγή»

Η μεγάλη στροφή στη ζωή του έγινε το 1957, όταν σε ηλικία μόλις 18 ετών ήταν ψάλτης στον Ι.Ν. Αγίας Ζώνης Κυψέλης. Εκεί συνάντησε τον τότε διάκονο Καλλίνικο Καρούσο, μετέπειτα Μητροπολίτη Πειραιώς, ο οποίος λειτουργούσε στον συγκεκριμένο ναό και στην πορεία εξελίχθηκε σε πνευματικό πατέρα του.

Από την Ξάνθη έως την Αρχιεπισκοπή

Ο Χριστόδουλος γεννήθηκε στην Ξάνθη στις 17 Ιανουαρίου του 1939. Το κοσμικό του όνομα ήταν Χρήστος Παρασκευαΐδης. Οι γονείς του, Κωνσταντίνος και Βασιλική, ήταν πρόσφυγες. Κατάγονταν από την Αδριανούπολη της Ανατολικής Θράκης, αλλά στο πλαίσιο της ανταλλαγής πληθυσμών που προέβλεπε η Συνθήκη της Λωζάννης, εγκαταστάθηκαν στην Ξάνθη. Όταν ο Χρήστος ήταν μόλις δύο ετών, εξ αιτίας του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, η οικογένεια μετακόμισε για λόγους ασφαλείας στην Αθήνα, όπου ο Χριστόδουλος έζησε έως τα 35 χρόνια του. Ιδιαίτερα ευφυής, μαθήτευσε στο Δημοτικό Σχολείο «Αδ. Κοραΐς», και στη συνέχεια στο Λεόντειο Λύκειο Πατισίων, με άριστες επιδόσεις. Το 1962 έλαβε το πτυχίο της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών με άριστα και πέντε χρόνια αργότερα, το 1967, αποφοίτησε από τη Θεολογική Σχολή, επίσης με άριστα. Προικισμένος με φωνητικά προσόντα, σπούδασε και βυζαντινή μουσική στο Ωδείο Αθηνών. Το 1982 υπέβαλε τη διδακτορική διατριβή του στη Θεολογική Σχολή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, με τίτλο «Ιστορική και Κανονική Θεωρησις του Παλαιοημερολογητικού Ζητήματος κατά τη την γένεσιν και την εξέλιξιν αυτού εν Ελλάδι» και ονομάστηκε διδάκτωρ του Κανονικού Δικαίου, με βαθμό άριστα.

Επίσης, ήταν πτυχιούχος γνώστης της γαλλικής και της αγγλικής γλώσσας και καλός γνώστης της ιταλικής και της γερμανικής. Ανακηρύχθηκε, δε, επίτιμος διδάκτωρ των πανεπιστημίων Κραϊόβας και Ιασιού το 2003 και Λατερανού το 2006.

Ο νεαρότερος μητροπολίτης

Το 1974 ο Χριστόδουλος εξελέγη Μητροπολίτης Δημητριάδος και Αλμυρού, σε ηλικία 35 ετών, ο νεότερος στην ιεραρχία. Η ενθρόνισή του έγινε στις 4 Αυγούστου 1974, σε κλίμα ενθουσιασμού. Ένας άλλος αέρας άρχισε να πνέει στην ιστορική Μητρόπολη Δημητριάδος. Ως μητροπολίτης και εκπρόσωπος της Συνόδου, πήρε μέρος σε πολλές εκκλησιαστικές αποστολές στο εξωτερικό, ενώ έγραψε δεκάδες βιβλία θεολογικού περιεχομένου.

Στον Βόλο έμεινε 24 χρόνια, αφήνοντας πίσω του σημαντικό έργο, ιδρύοντας το «Σπίτι της Γαλήνης του Χριστού», για τους ηλικιωμένους, τη «Χριστιανική Αλληλεγγύη» για τους άπορους, το Κέντρο Συμπαράστασης Οικογένειας και τον Συμβουλευτικό Σταθμό Προβλημάτων Ερφηβείας.

Ακόμα, καθιέρωσε για πρώτη φορά κληρικό-λαϊκές συνελεύσεις και δημιούργησε κατασκηνώσεις για παιδιά όλων των ηλικιών, στέκι για τη νεολαία, τον ραδιοφωνικό σταθμό «Ορθόδοξη Μαρτυρία» (τον πρώτο για μητρόπολη εκτός Αθηνών) και ιδιωτικό σχολείο της Μητρόπολης. Χορήγησε υποτροφίες εκ μέρους της Ιεράς Μητρόπολης και συνεισέφερε στην αποστολή αρρώστων στο εξωτερικό. Επί των ημερών του λειτουργήσε Ανοικτό Πανεπιστήμιο και συγκροτήθηκαν ενώσεις για την προστασία της ελληνικής γλώσσας, σε συνεργασία με επιστήμονες της περιοχής. Ακόμα, θεμελιώθηκε ένα κτηριακό συγκρότημα σε μια έκταση περίπου 100 στρεμμάτων, στην περιοχή Μελλισοάικα, έξω από την πόλη του Βόλου. Εκεί σήμερα, εκτός των γραφείων της Μητρόπολης, λειτουργεί συνεδριακό κέντρο. Ο Χριστόδουλος, όμως, έδινε έμφαση και στους ανθρώπους. Είναι χαρακτηριστικό ότι όταν πρωτοπήγε στον Βόλο υπήρχαν δώδεκα ιερείς θεολόγοι, ενώ όταν έφυγε άφησε πίσω του περίπου 80. Στον Βόλο, όπως και αργότερα, ως Αρχιεπίσκοπος Αθηνών ανέπτυξε πλούσια αρθρογραφία και έκανε συχνές παρεμβάσεις για την τοπική κοινωνία. Εξαιτίας ενός άρρωστου, που δημοσιεύτηκε στον τοπικό Τύπο, το Δημοτικό Συμβούλιο της πόλης, με ψήφισμά του στις 28 Ιουνίου του 1984, τον κήρυξε «ανεπιθύμητο», καθώς θεωρήθηκε ότι «έξερψε από τα πλαίσια των θρησκευτικών καθηκόντων του και έβαλλε και κατ' αυτόν ακόμη των δημοκρατικών θεσμών».

Το 1987 ανέλαβε να τεκμηριώσει και να εκπροσωπήσει την άποψη της Εκκλησίας στα ζητήματα περί εκκλησιαστικής περιουσίας που είχε θέσει ο τότε υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Αντώνης Τρίτσης, ενώ ήταν ένας εκ των ομιλητών στο συλλαλητήριο την 1η Απριλίου 1987. Ήταν η περίοδος κατά την οποία άρχισε να λάμπει για τα καλά το άστρο του. Είχε φλόγα, άνεση λόγου και επιχειρήματα. Τελικά, ο τότε πρωθυπουργός, Ανδρέας Παπανδρέου, απέσυρε το νομοσχέδιο Τρίτση για την εκκλησιαστική περιουσία, αναγκάζοντας τον υπουργό να παραιτηθεί.

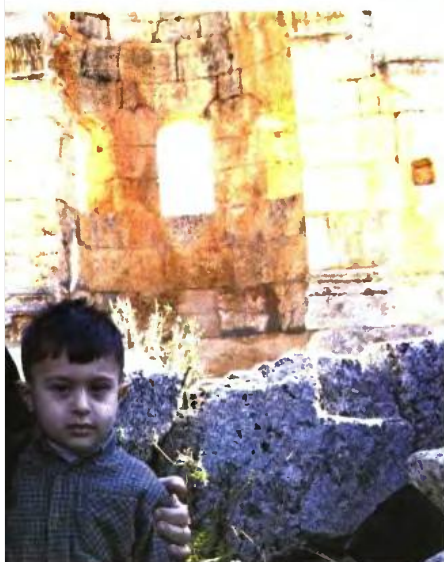
Η Ιερά Σύνοδος τον όρισε εκπροσωπώ της στην Επιτροπή Συντάξεως Νέου Καταστατικού Χάρτη της Εκκλησίας το 1988, καθώς επίσης στο Εθνικό Συμβούλιο Μεταμοσχεύσεων και στο Κέντρο Ελέγχου Ειδικών Λοιμώξεων.

Στις 28 Απριλίου του 1998 εξελέγη από την ιεραρχία, με μεγάλη πλειοψηφία, Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος, διαδεχόμενος μία από τις πλέον χαρακτηριστικές μορφές της νεότερης ιστορίας της Εκκλησίας, τον Σεραφείμ. Η ενθρόνισή του έγινε στις 9 Μαΐου 1998, στον Μητροπολιτικό Ναό Αθηνών, όπου εξεφώνησε τον επιβατήριο λόγο του.

Στο Βόλο βρήκε 12 ιερείς με πτυχίο και όταν έφυγε, άφησε περίπου 80

Ο Καλλίνικος του γνώρισε τον 19χρονο τότε Αθανάσιο Λενή, τον νυν Μητροπολίτη Καλαβρύτων και Αιγιαλείας, Αμβρόσιο. Έναν χρόνο αργότερα, το 1958, οι τρεις κληρικοί ίδρυσαν τη μοναστική αδελφότητα «Χρυσοπηγή» στο Παγκράτι, η οποία στη συνέχεια εξελίχθηκε σε έναν ιδιαίτερα ζωντανό οργανισμό, με ουσιαστικές παρεμβάσεις στη ζωή της Εκκλησίας. Η αδελφότητα έγινε γνωστή χάρη στις φιλανθρωπικές και ανθρωπιστικές δραστηριότητές της, καθώς και λόγω της οργάνωσης κατηχητικών σχολείων. Μοναχός εκάρη στις 16 Μαΐου του 1961 στην Ιερά Μονή Βαρλαάμ των Μετεώρων, όπου μόλις είχε εγκατασταθεί η αδελφότητα, και στις 17 Μαΐου του ίδιου χρόνου χειροτονήθηκε διάκονος στον Ιερό Ναό Αγίων Αναργύρων Τρικάλων. Στη μονή Βαρλαάμ εργαζόταν ατέλειωτες ώρες, ανεβάζοντας οικοδομικά υλικά «με το καλάθι» για έργα στο μοναστήρι.

Πρεσβύτερος χειροτονήθηκε το 1965 και έπειτα τοποθετήθηκε ιεροκήρυκας στον Ιερό Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου (Παναγίας) στο Παλιό Φάληρο, όπου έμεινε για 9 χρόνια. Κατόπιν γραπτών εξετάσεων έγινε γραμματέας της Ιεράς Συνόδου επί Αρχιεπισκοπίας Ιερωνύμου του Α' και ακολούθως του Σεραφείμ. Στις 18 Ιανουαρίου 1973 ιδρύθηκε στο Καπανδρίτι το Συνοδικό Μοναστήρι της Παναγίας της «Χρυσοπηγής», το οποίο υπαγόταν απευθείας στην Ιερά Σύνοδο.

Η επιδότηση του τρίτου παιδιού

Επί των ημερών του Χριστόδουλου καθιερώθηκε η επιδότηση του τρίτου παιδιού, στο πλαίσιο του «Προγράμματος στήριξης Χριστιανικών οικογενειών της Θράκης», με τη μορφή μηνιαίου επιδόματος 35.000-40.000 δραχμών ανά παιδί. Μάλιστα, σημειώθηκαν θετικά αποτελέσματα προς την κατεύθυνση της αύξησης των γεννήσεων, με τον αριθμό «των γεννηθέντων ως τρίτων τέκνων δι' έκαστον των ετών εφαρμογής αυτού υπερδιπλασιο των προ της εφαρμογής του προγράμματος ετών». Το πρόγραμμα αυτό συνάντησε ορισμένες αντιδράσεις, επειδή δεν παρέχεται στους μουσουλμάνους της περιοχής. Η Ιερά Σύνοδος πήρε θέση και με επιστολή της απάντησε λέγοντας πως καταβάλλει το επίδομα μόνο στις Χριστιανικές οικογένειες, επειδή μόνο σε αυτές έχει πρόσβαση, αφού αυτές είναι μέλη της, ενώ έθιξε και ζήτημα διαρκούς απραξίας των πολεμίων του προγράμματος. Σύμφωνα με τα στοιχεία των ληξιαρχείων, το μέτρο της Ιεράς Συνόδου βοήθησε να αυξηθεί η γεννητικότητα των Χριστιανικών οικογενειών, καθώς τα ζευγάρια που απέκτησαν τρίτο παιδί έφτασαν μέσα σε τέσσερα χρόνια τα 800, από περίπου 100. Επί των ημερών του, διοργανώθηκε πλήθος συνεδρίων και ημερίδων, είτε με τη συμμετοχή του είτε υπό την αιγίδα του, για σειρά σύγχρονων θεμάτων της Θεολογίας, όπως οι αιρέσεις, οι ιερατικές κλήσεις και η κατ'ήκηση. Τέλος, αναβαθμίστηκε ο ραδιοφωνικός σταθμός της Ελλαδικής Εκκλησίας, που απέκτησε πρόγραμμα, και εκσυγχρονίστηκαν έντυπα όπως ο «Ειρημέριος» και η «Εκκλησία», ενώ εκδόθηκε και το περιοδικό «Τόλιμη». Αρκετές μητροπόλεις, επίσης, απέκτησαν τη δική τους ιστοσελίδα, ενώ, αξιοποιώντας κοινοτικά κονδύλια, εκδίδουν ηλεκτρονικά πιστοποιητικά και έγγραφα.

Σημαντικές παρεμβάσεις ως αρχιεπίσκοπος

Ως Αρχιεπίσκοπος ο Χριστόδουλος ίδρυσε 14 Ειδικές Συνοδικές Επιτροπές για την επίλυση ενός ευρέως φάσματος προβλημάτων της σύγχρονης ζωής: Βιοηθική (1988), Ακαδημία Εκκλησιαστικών Τεχνών (1999), Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (1999), Γάμου, Οικογένειας, Προστασίας του Παιδιού και Δημογραφικού Προβλήματος (1999), Χριστιανικών Μνημείων (1999), Θείας και Πολιτικής Οικονομίας και Οικολογίας (1999), Πολιτισμικής Ταυτότητας (1999), Γυναικείων Θεμάτων (1999), Παρακολούθησης των Ολυμπιακών Αγώνων «Αθήνα 2004» (1999), Αθλητισμού (2006), Μεταναστών, Προσφύγων και Παλινοστούτων (2006) κ.λπ.

Επίσης, κατά τη διάρκεια της αρχιερατείας του έλαβε τις ακόλουθες πρωτοβουλίες:

- Ίδρυσε το 1998 γραφείο αντιπροσωπίας της Εκκλησίας της Ελλάδος στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στο Συμβούλιο της Ευρώπης και στην UNESCO, καθώς και Ειδική Συνοδική Επιτροπή Παρακολούθησης Ευρωπαϊκών Θεμάτων.
- Συνέστησε το Ίδρυμα Ψυχοκοινωνικής Αγωγής και Στήριξης «Διακονία», το 1999, για την αντιμετώπιση κοινωνικών προβλημάτων με έμφαση στους τοξικομανείς, ενώ το ίδιο περιλάμβανε και κέντρο πρόληψης.
- Ίδρυσε τη «Στέγη Μπότερας» το ίδιο έτος για τη στήριξη ανύπαντρων μητέρων και κακοποιημένων γυναικών.

- Ίδρυσε το Κέντρο Στήριξης Οικογένειας (ΚΕΣΟ) για τη μέριμνα για τα θύματα εμπορίας και παράνομης διακίνησης προσώπων.
- Δημιούργησε αλυσίδα βρεφονηπιακών σταθμών για τη στήριξη άπορων και πολύτεκνων οικογενειών.
- Ανέπτυξε το Γραφείο Νεότητας, με κατασκηνώσεις, αθλητικές δραστηριότητες, ραδιόφωνο, φοιτητικές συνάξεις, σχολές βυζαντινής μουσικής, συνάξεις και άλλα.
- Το 2002 ίδρυσε την «Αλληλεγγύη», μια μη κυβερνητική οργάνωση της Εκκλησίας (σήμερα έχει μετονομαστεί σε «Αποστολή»), προσφέροντας σημαντική βοήθεια σε φτωχούς εντός και εκτός Ελλάδος. Μεταξύ των χωρών που τους παρασέθηκε βοήθεια (τρόφιμα, ρούχα, φάρμακα, τεχνολογικό υλικό, βιβλία και άλλα) ήταν η Αιθιοπία, η Αλβανία, η Αρμενία, το Αφγανιστάν, η Βουλγαρία, η Γεωργία, η Ερυθραία, η Ζαμπάμπουε, η Ιορδανία, η Ινδία, το Ιράκ, το Καζακιστάν, ο Λίβανος, το Μαυροβούνιο, το Μπενίν (Β. Οασία), η Ν.Α. Ασία, η Νότια Αφρική, το Ουζμπεκιστάν, η Ουκρανία, το Πακιστάν, η Παλαιστίνη, η Πολωνία, η Ρουμανία, η Σερβία, η Συρία, η Τουρκία και η Τσεχία. Στο πλαίσιο της «Αλληλεγγύης» εγκαινιάστηκε το 2005 ο ξενώνας «Στοργή», με στόχο «να φιλοξενεί, να περιβάλλει, να ανακουφίζει και να επανεντάσσει στην κοινωνία δεκάδες ταλαιπωρημένες και πληγωμένες γυναίκες και να δέχεται στους κόλπους του κάθε νέα περίπτωση οικογενειακής ή άλλης βίας».

Μεταξύ άλλων φρόντισε ιδιαίτερα την ανύπαντρη μητέρα και τις κακοποιημένες γυναίκες

Η μάχη των ταυτοτήτων και η σύγκρουση με το Φανάρι

Το θέμα για το οποίο ο Χριστόδουλος πέρασε στην Ιστορία ήταν η κόντρα του με την κυβέρνηση Σημίτη το 2000, με αφορμή την αναγραφή του θρησκειώματος στις αστυνομικές ταυτότητες.

Στις 8 Μαΐου 2000, μόλις έναν μήνα μετά τις εκλογές, ο τότε υπουργός Δικαιοσύνης, Μιχάλης Σταθόπουλος, σε συνέντευξή του σε εφημερίδα δήλωσε ότι η αναγραφή του θρησκειώματος στις αστυνομικές ταυτότητες είναι αντίθετη με τον Νόμο 2472/1997 για την προστασία των προσώπων από την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων. Στην ίδια συνέντευξη αναφέρθηκε και σε μία σειρά άλλων μέτρων που αφορούν στις σχέσεις Εκκλησίας-Πολιτείας, όπως ο πολιτικός γάμος, ο πολιτικός όρκος κ.ο.κ. Λίγες ημέρες αργότερα, στις 16 Μαΐου, η Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων έλαβε απόφαση με την οποία έκρινε ότι το θρησκειόγραμμα πρέπει να απαλειφθεί από τις ταυτότητες. Έντονη ήταν η αντίδραση, όπως άλλωστε ήταν φυσικό, του Χριστόδουλου, ο οποίος επέθεσε με σφοδρότητα κατά της απόφασης, κατηγορώντας τους εμπνευστές της ως «νεο-διανοούμενους, που θέλουν να μας επηρεάσουν σαν σκυλιά και να μας κόψουν τις σάρκες». Το ζήτημα κυριάρχησε όλο το επόμενο διάστημα στη ζωή της χώρας, με κρίσεις και επικρίσεις εκατέρωθεν. Μετά τον Μ. Σταθόπουλο, που βρέθηκε στο επίκεντρο, ακολούθησε ο τότε πρωθυπουργός, Κώστας Σημίτης, ο οποίος, απαντώντας σε ερώτηση στη Βουλή στις 24 Μαΐου, δήλωσε αντίθετος με την αναγραφή του θρησκειώματος. Η δήλωση αυτή πυροδότησε νέες εντάσεις, με την Ιερά Σύνοδο να προχωρά σε δύο λαοσυνάξεις: μία στη Θεσσαλονίκη στις 14 Ιουνίου και μία στην Αθήνα στις 21 Ιουνίου.

Συλλογή υπογραφών

Η διάσταση απόψεων Εκκλησίας-Πολιτείας παρέμεινε αμφιγύρωτη και έτσι η Εκκλησία αποφάσισε τη συλλογή υπογραφών, αιτούμενη τη διενέργεια δημοψηφίσματος για το εν λόγω θέμα. Η συλλογή υπογραφών καλούσε στην ενεργοποίηση του άρθρου 44 του Συντάγματος περί διενέργειας δημοψηφίσματος και ξεκίνησε στις 14 Σεπτεμβρίου 2000. Ύστερα

Το θέμα της αναγραφής του θρησκειώματος έκανε τον Χριστόδουλο ακόμα πιο αγαπητό στον λαό

από έναν περίπου χρόνο, στις 29 Αυγούστου 2001, ο Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος παρέδωσε τις περίπου 3 εκατομμύρια υπογραφές, κατά τα στοιχεία της Εκκλησίας, στον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας, Κωνσταντίνο Στεφανόπουλο. Το αίτημα για δημοψήφισμα δεν έγινε δεκτό. Ο τότε αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης, Κώστας Καραμανλής, ήταν μεταξύ αυτών που υπέγραψαν στις 24 Σεπτεμβρίου 2000. Η αντιπαράθεση του Χριστόδουλου με την Πολιτεία τον έκανε περισσότερο δημοφιλή και αποδεκτό στον ελληνικό λαό, ο οποίος στάθηκε με κάθε τρόπο στο πλευρό του.

Η κόντρα με το Φανάρι

Η πιο πικρή στιγμή για τον Χριστόδουλο ήταν η κόντρα του με το Φανάρι. Όλα άρχισαν το 2003, με αφορμή την εκλογή νέων μητροπολιτών σε Θεσσαλονίκη, Ελευθερούπολη και Κοζάνη. Ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος, επικαλούμενος το καθεστώς που επικρατεί στις λεγόμενες νέες χώρες (α.α. πρόκειται για τις περιοχές που ελευθερώθηκαν μετά το 1912), στις οποίες έχει την πνευματική δικαιοδοσία, απέστειλε μια επιστολή. Όπως ισχυριζόταν το Φανάρι, για τις περιοχές αυτές η Εκκλησία της Ελλάδος, βάσει του Καταστατικού Χάρτη του 1928, έχει την υποχρέωση να ενημερώνει το Πατριαρχείο όταν κηρύξει θέση και να τον κοινοποιεί τον κατάλογο των προς αρραφεαίαν αρχιμανδρινών, ώστε να τον επικυρώσει.

Ο Χριστόδουλος δεν δέχτηκε τις θέσεις του Φαναρίου και προχώρησε στην εκλογή, για να προκαλέσει την οργή του κ. Βαρθολομαίου, ο οποίος:

- Θεωρούσε άκυρες τις εκλογές στις Μητροπόλεις Θεσσαλονίκης, Ελευθερούπολης και Κοζάνης.
- Διέκοψε την κοινωνία, μετά του Αρχιεπισκόπου Αθηνών κ. Χριστόδουλου, στη λατρεία και στη διοίκηση.
- Συνέστησε στους αντικανονικούς εκλεγμένους να μην αναλάβουν τις επαρχίες τους, διαφορετικά θα διέκοπτε και τη μετ' αυτών κοινωνία.
- Παρακάλεσε την έντιμη ελληνική Πολιτεία να μην εκδώσει Προεδρικά Διατάγματα, για να μη συμπερά-

ξει στην κατάλυση της κανονικής τάξεως.

- Εξέφρασε δυσαρέσκεια και λύπη για όσους συμμετείχαν στις χειροτονίες των αντικανονικών εκλεγμένων.
- Προειδοποίησε ότι, αν συνεχιζόταν η «κανονική ανωμαλία», το Οικουμενικό Πατριαρχείο θα αναγκάζονταν να άρει την Πατριαρχική και τη Συνοδική Πράξη του 1928.

Η εξέλιξη αυτή προκάλεσε μέγα θέμα στους κόλπους της Ορθόδοξης Εκκλησίας, αλλά και ένταση στις σχέσεις του Φαναρίου με το ελληνικό υπουργείο Εξωτερικών και το υπουργείο Παιδείας.

Η είδηση της επιβολής του επιτημίου στενωχώρησε τον Χριστόδουλο, αλλά περισσότερο, όπως έλεγε αργότερα, τον στεναχώρησε η θέση που διατύπωσε ο κ. Βαρθολομαίος, ότι δηλαδή ο Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος εργαζόταν συστηματικά για την αποδυνάμωση του Οικουμενικού Πατριαρχείου, τονίζοντας χαρακτηριστικά: «Έδωσα, δηλαδή, το εμπιστοσύνη Πατριαρχείο στη θυγατέρα και αδελφή του Εκκλησία το σπίτι του για να το διαχειρίζεται. Και τώρα ο Μακαριώτατος λέγει ότι το σπίτι είναι δικό μου ή πρέπει να γίνει δικό μου, γιατί πέρασαν πολλά χρόνια έκτοτε. Δεν το λέγει καθαρά, αλλά σαφώς αμφισβητεί την κυριότητα του ιδιοκτήτη. Και ακόμη αμφισβητεί τα προνόμια και την καθαγιασμένη αποστολή του Οικουμενικού Πατριαρχείου ως του συντονιστικού κέντρου των αδελφών Ορθόδοξων Εκκλησιών ανά την οικουμένη».

Εκτός των τριών μητροπόλεων, θέμα είχε προκύψει για το γραφείο των Βρυξελλών, καθώς ο Βαρθολομαίος ζήτησε η αποστολή της Ελλαδικής Εκκλησίας να στεγαστεί στον χώρο που ήδη είχε το Φανάρι. Έναν πρόσθετο λόγο για ρήξη αποτέλεσε και η λειτουργία Εξarchίας του Πατριαρχείου στην Αθήνα. Τελικά, οι δύο άντρες βρήκαν τη χρυσή τομή και ο σχέσεις τους αποκαταστάθηκαν έπειτα από σχεδόν δύο χρόνια έντονης αντιπαράθεσης. Όλο αυτό το διάστημα ο Χριστόδουλος, ο οποίος ήταν από παλιά φίλος του Βαρθολομαίου, σε κάθε ευκαιρία εξέφραζε την πικρία του. Λίγο μετά τη λήξη της ρήξης με το Φανάρι, η υγεία του Χριστόδουλου άρχισε να δοκιμάζεται.

Η επίσκεψη του Πάπα

Επί της αρχιεπισκοπής του Μακαριστού Χριστόδουλου πραγματοποιήθηκε και η πρώτη επίσκεψη Πάπα στην Ελλάδα. Η επίσκεψη έγινε το 2001, όταν ο τότε Πρόεδρος της Δημοκρατίας, Κωστής Στεφανόπουλος, είχε προσκαλέσει στην Ελλάδα τον Πάπα Ιωάννη Παύλο τον Β'. Κατά την επίσκεψη αυτή, ο Ποντίφικας, αφού προσευχήθηκε στον βράχο του Αρείου Πάγου όπου δίδαξε ο Απόστολος Παύλος, ζήτησε δημόσια «συγγνώμη» από τον ελληνικό λαό, στην ελληνική γλώσσα, για τα εγκλήματα των καθολικών σε βάρος των Ορθόδοξων, αναφερόμενος στην Άλωση της Κωνσταντινούπολης.

Στις 19 Δεκεμβρίου 1999 στον Ιερό Ναό Αγίου Κωνσταντίνου Ομόνοιας χειροτόνησε τον πρώτο προερχόμενο από την Αφρική ιερέα στην Ελλάδα, τον υιό του Μοκοσάι Σιλβέστρου, Θεότιμο Κασόμπο Τσόλαν. Ήταν μια πράξη που έγινε δεκτή με ενθουσιασμό στις τάξεις της Εκκλησίας και αντικατόπριζε σε μεγάλο βαθμό το πόσο ανοικτός ήταν ο Αρχιεπίσκοπος σε τέτοια θέματα.

2. Ο ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ ΕΔΩ

Μέσο: ΚΙΒΩΤΟΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Ημ. Έκδοσης: . . . 27/01/2018 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 27/01/2018

Σελίδα: 18

18

ΚΙΒΩΤΟΣ
της ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΦΥΛΛΟ 77 - 27 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2018

● αφιέρωμα

Η μάχη με τον καρκίνο

Τον Ιούνιο του 2007 ο Χριστόδουλος διαγνώστηκε με από καρκίνο του παχέος εντέρου και χειρουργήθηκε με επιτυχία για την αφαίρεση του όγκου. Κατά τη διάρκεια της θεραπείας, όμως, διαγνώστηκε και δεύτερος καρκίνος στο σπυκώτι, καθώς και κίρρωση, που ήταν αποτέλεσμα χρόνιας ηπατίτιδας.

Τον Αύγουστο της ίδιας χρονιάς μεταφέρθηκε στις ΗΠΑ και τέθηκε σε αναμονή εύρεσης μοσχεύματος, προκειμένου να γίνει μεταμόσχευση ήπατος. Το μόσχευμα βρέθηκε, αλλά η μεταμόσχευση δεν έγινε, καθώς διαπιστώθηκαν πολλαπλές μεταστάσεις. Λίγες εβδομάδες αργότερα επέστρεψε στην Ελλάδα, όπου συνέχισε τη θεραπεία του. Η αγωγή που ακολουθούσε είχε παρενέργειες και προκάλούσε τη σταδιακή επιδείνωση της υγείας του. Στα τελευταία στάδια της ασθένειάς του αρνήθηκε περαιτέρω ιατρική αγωγή, καθώς και να μεταφερθεί σε νοσοκομείο.

Στις 28 Ιανουαρίου του 2008 (τον ίδιο μήνα που γεννήθηκε το 1939) στις 5 το πρωί άφησε την τελευταία του πνοή, σε ηλικία 69 ετών. Εκοιμήθη στην οικία του, όπως ο ίδιος είχε ζητήσει, χωρίς να μεταφερθεί σε νοσοκομείο, παρά την επιδείνωσή της υγείας του. Ετάφη στις 31 Ιανουαρίου του 2008, χοροστατώντος του Οικουμενικού Πατριάρχη Βαρθολομαίου.

Στο τελευταίο του δημόσιο μήνυμα, με την ευκαιρία της Πρωτοχρονιάς του 2008, νιώθοντας το τέλος του, άφησε την παρακαταθήκη του με τα εξής λόγια: «Σταθήτε όλοι όρθιοι στις επάλξεις σας και μην ξεπουλήσετε τα πρωτόκτια μας. Διδάξτε στα παιδιά σας την αλήθεια, όπως την εβίωσαν οι αειμνηστοί Πατέρες μας. Ο λαός μας ξέρει να υπερασπίζεται τα ιερά και τα όσια του. Το έχει και' επανάληψιν αποδείξει. Και θα το αποδείξει και πάλι. Αντίσταση και Ανάκαμψη. Για να ξαναβρούμε ό,τι έχουμε χάσει, για να υπερασπισθούμε ό,τι κινδυνεύει».

Το κοινωνικό έργο του Χριστόδουλου

Επί των ημερών του μακαριστού Χριστόδουλου η Εκκλησία της Ελλάδας φροντίζει τη νεολαία και μεριμνά για τη διδασκαλία της ορθόδοξης παράδοσης. Της προσφέρει ένα καταφύγιο από τα προβλήματα του σύγχρονου κόσμου και καθοδήγηση για την πορεία τους στη ζωή.

Η Εκκλησία ως ζωντανός συνεκιστής της ορθόδοξης βυζαντινής παράδοσης και αυτή τη ζωντάνια της παράδοσής μας λακταρά να κληροδοτήσει στους νέους ανθρώπους φέρνοντάς σε επαφή με:

- Σχολές βυζαντινής μουσικής
- Σχολές βυζαντινής αγιογραφίας
- Σχολές παραδοσιακής μουσικής
- Σχολές ελληνικών χορών και ελληνικού τραγουδιού

Παράλληλα φροντίζει για το μέλλον των νέων με ιδρύματα και δράσεις κοινωνικής πρόνοιας όπως:

- Οικοτροφεία για φοιτητές
- Ορφανοτροφεία
- Φοιτητικές εστίες
- Υποτροφίες

Ενημερώνει τους νέους καθημερινά για το έργο της μέσω του site της Εκκλησίας της Ελλάδας (www.ecclesia.gr) και μέσω του ραδιοφωνικού σταθμού της Εκκλησίας της Ελλάδας (89,5 fm).

Αλλά και στα σύγχρονα και βασιανιστικά προβλήματα της νεολαίας καθημερινά φροντίζει η Εκκλησία να βρίσκει λύσεις και απαντήσεις:

- Συνεργαζόμενη με τον ΟΚΑΝΑ.
- Πραγματοποιώντας φροντιστήριο επιμόρφωσης.

Η Εκκλησία στηρίζει την οικογένεια

Η Εκκλησία αναγνωρίζοντας πλήρως τη θεσμική σημασία της οικογένειας στην κοινωνική συνοχή, την στηρίζει με κάθε δυνατό μέσο.

Οι παροχές της Εκκλησίας στην ελληνική οικογένεια είναι:

- Επίδομα τρίτου παιδιού (πρόγραμμα Θράκης).
- Επίδομα σε πολύτεκνες οικογένειες.
- Στήριξη (υλική και πητική) σε μονογονεϊκές οικογένειες ή σε οικογένειες με ασθενές μέλος.
- Βρεφικοί-παιδικοί σταθμοί.
- Παιδικές κατασκηνώσεις.
- Ειδικές περιπτώσεις.

Μεριμνά για τα καθημερινά προβλήματα των συνανθρώπων μας, οι οποίοι είτε εξαιτίας κάποιας φυσικής καταστροφής είτε λόγω ατυχών περιστάσεων, δεν είναι σε θέση να αντιμετωπίσουν τις ανάγκες της καθημερινότητας ή πολλές φορές και να επιβιώσουν.

Σε αυτές τις περιπτώσεις, ένα πιάτο φαγητό, λίγο νερό ή ένα προσωρινό κατάλυμα μπορούν να αποτελέσουν λύση ζωτικής σημασίας γι' αυτούς που το έχουν πραγματικά ανάγκη.

Ποια η θέση της Εκκλησίας στο παγκόσμιο αυτό ζήτημα;

■ Σπεύδει αρωγός στην ενίσχυση των θεμάτων φυσικών καταστροφών, πολέμου, τρομοκρατικών επιθέσεων, κ.λπ., με άμεσες αποστολές ανθρωπιστικής βοήθειας μέσω της ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ, της Μη Κυβερνητικής Οργάνωσης που έχει ιδρύσει από το 2002.

ΣΗΜΕΡΑ, ΣΑΒΒΑΤΟ 27-01-2017 με τη συμπλήρωση 10 χρόνων από την κοίμηση του μακαριστού Αρχιεπισκόπου κυρού Χριστόδουλου τελείται θεία λειτουργία στον Ιερό ναό Αγ. Θεοδώρων στο Α΄ νεκροταφείο Αθήνας. Στη συνέχεια θα ψαλλεί επιμνημόσυνη δέηση στον τάφο του.

Η Εκκλησία είναι το κατ' εξοχήν θεραπευτήριο του ανθρώπινου πόνου και προσφέρει ανακούφιση στους πάσχοντες

■ Αγκαλιάζει τους πρόσφυγες και τους ξεριζωμένους και τους φροντίζει με:

- Συσσίτια-Στέγαση-Υλική βοήθεια
- Αναλαμβάνει τη διδασκαλία της ελληνικής γλώσσας σε όσους πρόσφυγες ή μετανάστες επιθυμούν να μείνουν και να εργαστούν στην Ελλάδα.
- Φιλοξενεί παιδιά από πληγείσες χώρες στις κατασκηνώσεις το καλοκαίρι.
- Αναλαμβάνει κατασκευές κτιρίων κοινής ωφελείας (σχολεία, νοσοκομεία κτλ) σε πληγείσες χώρες.
- Δημιουργεί προσβάσεις σε εκκλησιαστικά κτίρια (ναούς, πνευματικά κέντρα) προς διευκόλυνση των εμποδιζόμενων ατόμων.
- Δίνει σύγχρονο νόημα στην Ιεραποστολή, σχεδιάζοντας και υλοποιώντας αναπτυξιακές δράσεις σε χώρες, οι οποίες δεν γνωρίζουν ακόμα την Ορθόδοξη διδασκαλία.

Έτσι, βοηθά ουσιαστικά τον τοπικό πληθυσμό, ανεξαρτήτως θρησκείας, φυλής ή εθνότητας, να αποκτήσει τις υποδομές για μια καλύτερη ζωή και ένα φωτεινότερο αύριο.

Η Εκκλησία μεριμνά για έργο πρόνοιας και ανάπτυξης όπως:

- Ανέγερση ιερών ναών.
- Ανέγερση σχολείων.
- Ανέγερση νοσοκομείων.
- Ανέγερση αναπτυξιακών δομών (αγροκτήματα, γεωργικές καλλιέργειες, εξασφάλιση ύδατος).

Επίσης, ενισχύει τους τοπικούς πληθυσμούς με αποστολές:

- Ιατροκοινωνικών ομάδων.
- Φαρμακευτικού υλικού.
- Οικονομικής βοήθειας.
- Τροφίμων.

Η Εκκλησία είναι το κατ' εξοχήν θεραπευτήριο του ανθρώπινου πόνου. Πρόκειται για την ίαση των ασθενών και δραστηριοποιείται έντονα, ώστε να προσφέρει ανακούφιση στους πάσχοντες και στους δικούς τους ανθρώπους. Αυτούς δηλαδή που επωμίζονται τη φροντίδα των ασθενών και μοιράζονται μαζί τους την οδύνη. Για το λόγο αυτό φρόντισε για την ανέγερση υποδομών νοσηλείας για ασθενείς με χρόνιες παθήσεις.

Επιπλέον βρίσκεται παραδοσιακά δίπλα στους ασθενείς της χώρας μας πραγματοποιώντας:

- Επισκέψεις συμπαράστασης εθελοντών σε νοσηλεύμενους ασθενείς και στους συγγενείς τους.
- Δωρεές σε διάφορα νοσηλευτικά ιδρύματα.

Η Εκκλησία, τέλος, συμβάλλει στη δημιουργία υποδομών νοσηλείας μέσω παροχής συμβουλευτικών υπηρεσιών υγείας.

Προτεραιότητα και βασική μέριμνα της Εκκλησίας αποτελούν οι αναξιοπαθόντες όλου του κόσμου. Η διδασκαλία της Ορθόδοξης πίστης τονίζει την αυταπάρνηση με την οποία «οι έκοντες» πρέπει να μοιράζονται με τους «μη έκοντες».

Ο Ορθόδοξος Χριστιανός οφείλει καθημερινά να αγωνίζεται για τη θεραπεία της μεγαλύτερης πληγής της σύγχρονης κοινωνίας της φτώχειας.

Η Εκκλησία αποτελεί τον πρώτο κοινωνικό φορέα, ο οποίος παραδοσιακά φροντίζει για τον φτωχό αδελφό μας με:

- Γεύματα αγάπης (συσσίτια).
- Διανομή τροφίμων σε απόρους.
- Οικονομική βοήθεια (επίδομα σε απόρους).
- Υλική βοήθεια (στέγαση, επίπλωση, ένδυση, κλπ).
- Ειδικές περιπτώσεις.

Ο σεβασμός προς τον ηλικιωμένο άνθρωπο αποτελεί ηθική αξία της Εκκλησίας. Ο Ορθόδοξος Χριστιανός τιμά τον γονέα, τον συγγενή, αλλά και τον συνάνθρωπο, ο οποίος αγωνίστηκε, δούλεψε και προσέφερε στην κοινωνία. Δεν ξεχνά, ούτε απομονώνει τους απόμακους της ζωής.

Η Εκκλησία συνεχίζοντας μια παράδοση πολλών χρόνων ως πρωτοπόρος κοινωνικός φορέας στην πατρίδα μας:

- Διατηρεί τον μεγαλύτερο αριθμό γηροκομείων από οποιονδήποτε άλλο φορέα σε όλη την επικράτεια.
- Συντηρεί με προσφορές αρκετά ιδρύματα για τα άτομα της τρίτης ηλικίας.

Για τον άνθρωπο με ειδικές ικανότητες, ο οποίος ζει μέσα στην Εκκλησία, δεν υπάρχει κανένας διαχωρισμός και καμία διαφοροποίηση. Όλοι είναι ίδιοι απέναντι στο μυστήριο της σωτηρίας.

Οι αδελφοί μας, με κάποια διαφορετικότητα, δυσκολεύονται πρακτικά και κοινωνικά σε έναν κόσμο φτιαγμένο για υγιείς, ικανούς, αρτημελείς.

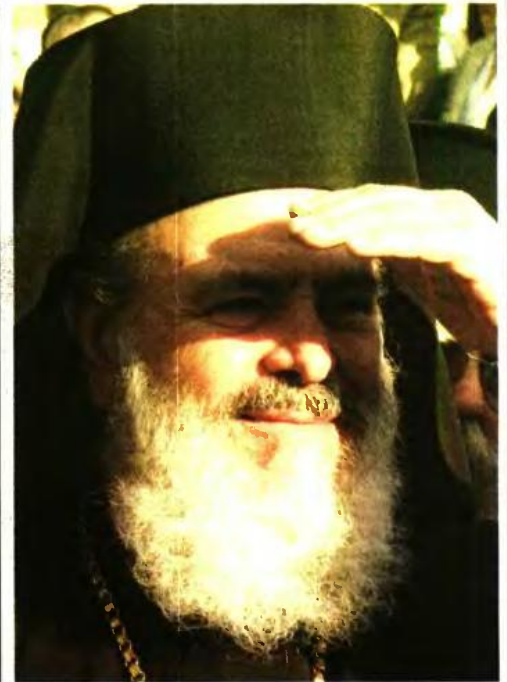
Η Εκκλησία αγκαλιάζει αυτούς τους συνανθρώπους μας, παρέχοντάς τους ακριβώς τις ίδιες ευκαιρίες με όλους τους υπόλοιπους.

Φροντίζει να είναι δίπλα τους με:

- Ειδικά σχολεία.
- Κοινωνικές εκδηλώσεις.
- Εκδρομές.
- Φροντιστήρια.
- Παροχή ειδικών βοηθημάτων.
- Οικονομική ενίσχυση.
- Ράμπες διευκόλυνσης.

● αφιέρωμα

Τοιούτος ημίν έπρεπεν αρχιερεύς». (28-04-1998).
Ήταν η φράση που συμπεριέλαβα στη συχαρητήρια επιστολή που έστειλα στον νεοεκλεγέντα Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και Πάσης Ελλάδος Χριστόδουλο και στην οποία πήρα την έντυπη ευχαριστήρια απάντησή του, που με χειρόγραφη προσθήκη, όπως συνήθιζε, ζητούσε την προσευχή μου για δύναμη στο έργο του.

Ύστερα από 1,5 χρόνο, ανταποκρινόμενη στην τιμητική για μένα πρότασή του, ανέλαβα διευθύντρια του ιδιαίτερου γραφείου του, όπου παρέμεινα για περισσότερα από τρία χρόνια. Αργότερα και για άλλα δύο χρόνια, μέχρι το θάνατό του, ανέλαβα διευθύνουσα σύμβουλος της Εταιρείας Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και Επικοινωνίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, συμβάλλοντας στο μέτρο των δυνατοτήτων μου και των αρμοδιοτήτων μου και με δεδομένη την όποια επαγγελματική και πολιτική εμπειρία μου στη διαμόρφωση της καθημερινότητάς του και στο ευρύτερο έργο του.

Κάθε μέρα αποκάλυπτα -και θα έλεγα εντυπωσιαζόμουν- το μεγαλείο της καρδιάς, του μυαλού και της εκρηκτικής προσωπικότητάς του που αναδεικνυόταν μέσα από μια χαρακτηριστική απλότητα.

Ζούσε μέσα στον κόσμο, στην κοινωνία, στην πολιτική, στον πολιτισμό, στη ζωή, όμως συνδέοντας πάντα και όλα με τη λειτουργικότητα της Εκκλησίας. Ακούραστος, απολάμβανε «ηλικία τε και σώματα» όλες τις εκκλησιαστικές ακολουθίες με το ίδιο λατρευτικό πάθος, σε ένα ταπεινό εκκλησιαστικό και σε ένα μεγαλοπρεπή ναό!

Καθημερινά διέθετε όσο χρόνο χρειαζόταν για να αναγνώσει και να απαντήσει, πολλές φορές «διοικειρώς», στις δεκάδες επιστολές επωνύμων και ανωνύμων, πολιτικών και πολιτών, φορέων εκκλησιαστικών και μη, Ελλήνων και ξένων Ορθόδοξων και μη, που με τον τρόπο τους εξέφραζαν το θαυμασμό τους ή τον έκαναν κοινωνό των προβλημάτων τους, του πόνου τους, των αιτημάτων τους περιμένοντας την αποτελεσματική παρέμβα-

Ο Χριστόδουλος στην καθημερινότητα

Πρωτεύουσα θέση στην καρδιά και τις συναντήσεις του είχαν οι νέοι

Η συνεργάτις του κα Εύφη Μπτώση καταγράφει τις αναμνήσεις της

σή του, την παρηγορητική επιστολή του ή την απ' ευθείας επαφή μαζί του.

Ατέλειωτες ήταν οι ώρες των συναντήσεών του, σχεδόν καθημερινά, με όλους, ανάμεσα στους οποίους πρωτεύουσα θέση, στην καρδιά του και στο πρόγραμμά του, είχαν τα παιδιά, οι νέοι, οι μαθητές, από την Ελλάδα και το εξωτερικό. Τόσο που με τον καιρό έγινε παράδοση να τον επισκέπτονται, σχεδόν «προσκυνηματικά», στη διάρκεια των σχολικών εκδρομών τους στην Αθήνα, όταν δεν πήγαινε ο ίδιος στα σχολεία τους.

Η Αρχιεπισκοπή έγινε ο φυσικός χώρος για χιλιάδες νέους, μαθητές και όχι μόνο, που γοητευμένοι τον άκουγαν να τους μιλά με το δικό του, ζεστό, αληθινό, γλαφυρό, συναρπαστικό τρόπο, συχνά δακρυσμένος για την πατρίδα, την Ελλάδα, το μεγαλείο των προγόνων μας, τη λαμπρή ιστορία μας, την Ορθοδοξία την αγάπη στο Θεό και τους ανθρώπους και, φυσικά, με τα γνωστά, ευχάριστα και πάντα διδακτικά ανέκδοτά του!

Τον θυμάμαι όταν κλήθηκε να κάνει τα εγκαίνια του μετρό στην Αθήνα. Πέρασε ώρες μπροστά στον υπολογιστή του, συνθησιμένη για μας τους συνεργάτες του εικόνα, για να συντάξει τη σχετική με το έργο ευχή, φυσικά στην εκκλησιαστική πλούσια γλώσσα.

Πολυσχιδής προσωπικότητα, φωτεινή, ανεπιανάληπτη. Αυθόρμητος και παρορμητικός πολλές φορές. Ακούραστος, μαχητικός σε όλα τα εθνικά, πνευματικά, κοινωνικά, εκκλησιαστικά προβλήματα, κοντά στον πονεμένο, τον κουρασμένο, τον άρρωστο, τον αδύνατο, τον πτωχό, τον πιστό, εκφράζοντας πάντα δυναμικό λόγο, αγγίζοντας και τον χώρο της πολιτικής, έστω στις παρυφές της, όσο και αν ενοχλούσε.

Μοναδικός, επικοινωνιακός, ασκούσε ασυνήθιστη γοητεία στους συνομιλητές και τους ακροατές, πάντα χαμογελαστός, οραματιστής, επαγγελματιών για την Εκκλησία και την Πατρίδα, την Ορθοδοξία, την Ελλάδα.

Έσχωριστός εκκλησιαστικός άνδρας και φανατικός πατριώτης.

Άριστος γνώστης των θεολογικών θεμάτων και της εκκλησιαστικής και όχι μόνο παράδοσης, που με πίσμα τιμούσε και διέδιδε.

Θεοστόχαστος και διορατικός, συναρπαστικός. Με χαρακτηριστική απλότητα και, φυσικά, χιούμορ.

Τι να πρωτοθυμηθείς, τι να πρωτογράψεις! ■

**Με σεβασμό στην αιώνια μνήμη του
Η συνεργάτις του
Εύφη Μπτώση**

3. ΤΕΛΗ ΜΑΡΤΙΟΥ ΤΑ ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ ΤΕΚΝΩΝ

Μέσο: ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ

Ημ. Έκδοσης: . . . 27/01/2018 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 27/01/2018

Σελίδα: 23

►► ΟΓΑ

Τέλη Μαρτίου τα επιδόματα τέκνων

ΣΤΑ ΤΕΛΗ Μαρτίου θα πληρωθούν από τον ΟΓΑ τα νέα επιδόματα τέκνων, που είναι -σημειωτέον- πολύ μειωμένα για περισσότερους από 65.000 τρίτεκνους και πολύτεκνους, ενώ πολλοί θα τα χάσουν τελείως γιατί το υπουργείο Εργασίας κατέβασε τα εισοδηματικά όρια για όλες τις κατηγορίες και αύξησε σημαντικά τα ποσά μόνο για όσους έχουν εισόδημα έως 18.000 ευρώ με 1 έως 6 παιδιά. Με τα νέα κριτήρια ο έχων εισόδημα 12.000 ευρώ και ένα παιδί παίρνει 40 ευρώ το μήνα (από 27 ευρώ πέρυσι), ενώ αν έχει εισόδημα 18.000 ευρώ και έξι παιδιά θα πάρει 700 ευρώ το μήνα. Το νέο επίδομα θα δίδεται ανά δίμηνο, δηλαδή 6 πληρωμές το χρόνο, και τα ποσά του πρώτου διμήνου (Ιανουαρίου - Φεβρουαρίου) του 2018 θα πληρωθούν προκαταβολικά τέλη Μαρτίου, με βάση τα περσινά εισοδηματικά όρια γιατί οι δικαιούχοι δεν έχουν ξεκινήσει να κάνουν τις φορολογικές τους δηλώσεις.

Χωρίς Α21

Ειδικά για την α' δόση, δεν είναι απαραίτητη η εκ νέου υποβολή Α21, λέει ο ΟΓΑ.

Οι εκκρεμείς αιτήσεις προηγούμενων ετών θα εξετάζονται με το νέο σύστημα, δηλαδή κάποιιοι (με ένα - δύο παιδιά και μικρό εισόδημα) θα κερδίσουν και άλλοι (με τρία και άνω παιδιά) θα χάσουν, ή δεν θα πάρουν καθόλου αν το εισόδημά τους ξεπερνά τις 37.500, 41.500, ή 45.000 ευρώ. Η διαδικασία υποβολής Α21 για το έτος 2018 θα ξεκινήσει σύντομα με ηλεκτρονική διαδικασία αντίστοιχη με αυτή που εφαρμόστηκε για τη διανομή του Κοινωνικού Μερίσματος 2017.

Για το δεύτερο δίμηνο (Μαρτίου - Απριλίου) είναι απαραίτητο οι δικαιούχοι να υποβάλουν δήλωση εισοδήματος (Ε1-Ε3) και το έντυπο Α21, αλλιώς δεν θα πληρωθούν. Ειδικότερα απαιτείται:

- ηλεκτρονική υποβολή Ε1 για υποβολή δήλωσης φορολογίας εισοδήματος
- συμπλήρωση και ηλεκτρονική υποβολή Α21
- Οι αιτούντες/υπόχρεοι να διαμένουν νόμιμα και μόνιμα την τελευταία 5ετία στην Ελλάδα. Ο έλεγχος διαμονής γίνεται από την υποβολή φορολογικών δηλώσεων της τελευταίας 5ετίας των ιδίων ή των συζύγων ή των γονέων τους, εφόσον οι ίδιοι δεν ήταν υπόχρεοι φορολογικής δήλωσης.

Κ. ΚΑΤ.